

вать я съ вода, разтрощватъ и оставятъ да стои около една година на въздуха, за да се раздроби добре и тогава я промиватъ съ особени машини. Най-после, пресънянятъ и промитъ материалъ, едъръ отъ грахово зърно до оръхъ, се предава на специални хора, които отделятъ съ ръце диамантитъ отъ другите минерали и скални парчета.

Намърените диаманти иматъ неправилна форма; най-често сѫ заоблени. Отпосле се занасятъ въ работилници, дето се изглаждатъ съ „диамантенъ прахъ“, защото диамантътъ е най-твърдия минералъ. Такива работилници има въ Амстердамъ, Парижъ, Женева и др.

При изглаждането, на диаманта даватъ главно две форми: *брилянтъ* и *розета*. Изглаждането [на голъмите диаманти понѣкога трае [нѣколко години. Отъ по-голъмите диаманти понѣкога се отчупватъ парчета, които струватъ стотини хиляди лева.

Всѣки отъ голъмите диаманти си има своя история, свое име и е притежание на нѣкоя държава, [на нѣкой царь, или на нѣкой голъмъ богаташъ.

Най-скжпи сѫ безцвѣтните, прозрачни „диаманти“ Боядисани (розово, синьо, жълто, зелено, черно) сѫ по-долно качество, когато не сѫ прозрачни.

По-забележителните, хубави и голъми диаманти сѫ: *Регентъ* — на френската държава (оцененъ за 15,000,000 лв.) *Южна звезда*, *Великъ Моголъ*, *Кохинуръ* — на английския кралъ и др.

Най-голъмите досега диаманти сѫ намърени въ Южна Африка: *Екселзиоръ*, голъмъ колкото кокош с яйце, тежъкъ около 200 гр. и *Гулинанъ*, три пъти по-голъмъ отъ него, тежъкъ 623 грама.

Диаманти се намиратъ още въ Индия, Бразилия, Австралия и Канада.

Диаманта се ценятъ много, понеже рѣдко